

ȘCOALA DE IERI, COPILUL DE AZI ȘI LUMEA DE MÂINE

JAKAB PAULINA educatoare G.P.P.Gheorgheni

Scoala Gimnazială Kos-Karoly

Provocările perioadei în care trăim, dezinteresul pentru școală al elevilor și permanenta transformare a lumii din jurul nostru ne cer să ne reorientăm mereu și să ne restructurăm modul de abordare, în primul rând readaptându-ne noi înșine.

Educația este foarte importantă și nu este legată strict de orele din programul zilnic de la școală. Un copil învață și din activitățile extrașcolare, și din participarea la proiecte, și din timpul petrecut alături de părinții săi.

Privesc pe fereastră și frunzele care plutesc spre pământ îmi fură gândurile. A mai trecut un anotimp... De câte ori am cântat "Bate vântul frunzele"? Nu le mai pot număra, așa cum nu pot număra frunzele! Fiecare frunză, un gând. Fiecare gând, o bucurie. Fiecare bucurie, o provocare. Fiecare copil, un destin.

Dacă nu ai înțeles până acum, îți dau mai multe amănunte. Am mai mult de 200 de copii și nu sunt o mamă eroină! Ei sunt elevii mei din ultimii 30 de ani. Ei sunt bucuriile și înfrustrările mele, provocările și reușitele mele. Sunt educatoare, un om sensibil, implicat, responsabil și serios.

Să vorbim despre educație. Din cele mai vechi timpuri, oamenii au fost însoțiți de educație, importanța acesteia sporind cu fiecare generație. Educația reprezintă fundamentul vieții oricărui om cu ajutorul căreia s-au putut dezvolta percepția despre lume, gândirea, stilul de viață, conservarea valorilor sociale, dar și spirituale.

Unul dintre rolurile cele mai importante ale educației este acela de a influența, transforma și dezvolta personalitatea indivizilor. Procesul acesta este influențat atât de factorii genetici, cât și de mediile educative în care individul se află la un moment dat.

Educația din perioada comunistă versus educația de azi? Educația presupune două persoane: una care dorește să împărtășească ceea ce știe și una care dorește să primească darul de preț – știința celuilalt. Contează oare în ce epocă se întâmplă acest lucru? Contează vârsta învățăcelului? Contează instrumentele de lucru? Sunt importante regulile impuse de un sistem?

Îmi amintesc că aveam 25 de copii în sala de grupă, iar eu aveam doar 18 ani, proaspăt absolvent al Liceului Pedagogic. Am reușit să fac lucrurile bine pentru că am vrut să-i învăț, iar ei au vrut să învețe. Nu aveam computer, nu aveam proiector, nu aveam internet și mulți nu aveau un sandwich cum și-ar fi dorit. Și totuși... aveau prieteni, aveau timp să se joace, aveau încredere în oamenii mari. Nu veneau părinți la grădiniță să se plângă de frig, de drumul lung pe care copiii îl parcurgeau până la grădiniță.

Să revin în prezent. Am 22 de copii în grupă. Am mobilier nou, am computer, proiector, legătură la internet. Am copii îmbrăcați modern, care vin la grădiniță. Sunt ocupați, fac diferite sporturi, se joacă la locuri de joacă. Știu multe lucruri și se pot lăuda că dacă nu știu, mama caută pe internet. Au la televizor programe de desene animate de 24 de ore, au CD-uri cu filmele preferate, merg la spectacole de teatru pentru copii, la cinematograful...

Aș putea continua, dar parcă vorbeam despre educație. Ce învață copiii zilelor noastre? Ne dorim să-i pregătim pentru viață, să-i lăsăm să aleagă ce-i interesează, să trieze informațiile care îi bombardează, să facă ceea ce noi vrem de la ei. Și uităm că sunt totuși copii! E adevărat că învață repede, sunt de mici obișnuiți cu tehnologia, dar nu au răbdare, nu-și ordonează dorințele, sunt mereu nemulțumiți, nu au timp să se joace. Temele au devenit interzise sau opționale, învățăm din clasa întâi să adunăm trecând peste ordin, din clasa a doua citim texte de două pagini, dăm teste de evaluare națională, participăm la concursuri județene sau naționale, dar copiii noștri nu știu să se joace, nu știu să șoptescă, nu au răbdare să asculte o poveste, nu cântă și nu se joacă afară. Cărțile nu le mai sunt prieteni, li se pare că școala e un alt tărâm de joacă. Creștem copii independenți, care știu să spună "Nu vreau!" și care nu știu ce este mila, generozitatea, ajutorul sau prietenia.

Aici intervine relația părinte-învățător. Fiecare își are rolul său, dacă nu se lucrează în echipă rezultatele nu vor fi cele așteptate. Îi apreciez pe acei părinți care insuflă copilului dorința de a ști, dorința de a intra în competiție corectă cu ceilalți. Ei sunt cei care "construiesc" un copil modern: informat, curios, serios, creativ, implicat în propria formare. Sunt bucuroasă când părintele îi oferă copilului ocazia să învețe, în situații diferite, când îi acordă o parte mai mare sau mai mică din timpul său, îl învață semnificația binelui, să fie tolerant și să iubească natura.

Învățarea transdisciplinară din școala zilelor noastre îi ajută să se ancoreze mai bine în prezent. Învățarea bazată pe joc, mișcare, muzică se apropie mai mult de necesitățile copiilor de 6 ani. Consider că foarte important este să nu lipsească din activitatea unei zile muzica, desenul și mișcarea. Cred că de mare ajutor sunt obiectele specifice vârstei: covorul, jucăriile, expoziția cu desenele lor, colțul cu plante și bineînțeles computerul. Mi se pare însă că le cerem uneori să crească prea repede, să fie mai maturi decât ar trebui.

Educație se face și prin activitățile extrașcolare. Acțiunile de acest fel scot la iveală sufletul copilului, inițiază prietenii, descoperă pasiuni, îndrumă interese. Învățătorul este cel care alege felul activității, locul de desfășurare, formează echipe și sugerează teme de cercetare. Prin astfel de activități elevii vor învăța să aprecieze frumosul, să iubească și să protejeze natura. Vor participa la concursuri județene sau naționale, vor scrie poezie sau proză, vor recita, își vor dori să fie actori, să cânte și să danseze. Orice copil este special dacă i se crează condiții să arate de ce este special! În activitățile extrașcolare își urmează dorințele și aspirațiile personale datorită încrederii inspirate și curajului insuflat de învățător. Orice activitate coborâtă din minte în sufletul copilului are o frumusețe aparte! Îl învață să fie curios, să descopere, să aprecieze, să aleagă, să fie creativ, să pună în valoare ceea ce are.